

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Uti förledet år åro i Swenska Församlingen födde 112 Gosse- och 111 Flickobarn: Wigde 74 Par: Döde 107 af Manfönet, och 71 af Qwinkönet; hälften af bägge i barna-åren.

Likaledes i Tyska Församlingen födde 24, wigde 9 Par, döde 18 Personer.

Wid Kronhuset åro 101 födde, wigde 48 Par, döde 149 Personer.

Sabel.

En man, som gerna weta wille,
Hwad ändalyfte han skulle få,
Rådfrågar först sit muntra snille,
Doch ej sit öde hittar på.
Omsider full af harm och sorg,
Han til Oraclet sig begifwer,
Och af en röst beswarad blifwer,
Som myndig gick från Gudars borg:

Gack dåre hem, uti din hydda,
På himlen all din tillie sätt,
Så skal han dig från favor flydda,
Och göra mödan ljuf och lätt.
Men grubla ej på dolda slut;
Ty om du dina öden wiste,
Du både hopp och glädje miste,
Och sökte döden hwar minut.

Rundgörelse.

Concerten börjades åter i Torsdags, och fortsattes samme dag i hwar wecka, til Fastan. Herr Directeuren hoppas, at våra öron förnjösas, och en församad kundgörelse benåget urfågas.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 17 Januarii 1761.

Berättelse om wissa stora Kornbodar i Rom.

Jag har sedt ätskilliga förslag recommenderas hos mine Landemän, til anläggning af almäanna Magasiner, och at förse den fattige med spannemål i hårda år. Sådane förslag torde wäl kunna utredas och verkställas, så at de swara til det påsyftade goda ändamålet; men så tror jag, at wi ej kunne vara för mycket warsame, i hwad händer förvaltningen af sådane Kornbodar anförtros, emedan de eljest, i stället för hjespemedel kunna blifwa skadeliga verktyg i ensidighetens händer. Det är sant, at i Sverige är et monopoliskt och autoriseradt Kinneri mindre at befara, än under Souveraina Regeringar, där mest hwar Ambetsman är en liten tyrann, som står endast under den högres råsst; doch torde den försarenhet, som wi hemte af andra Nationer, leda oss på helsosama betraktelser för oss selfwe, oagtrade wi besinne oss i helt andra wilkor.

E

Detta

Detta rann mig i hägen, då jag nyligen fick läsa Plainvilles resebok, hvarest han i sin artiga beskrifning öfver Italien, och i synnerhet staden Rom, lemna oss följande underrättelse om Påfwens förråds-hus, som min Herre må nytja, efter som honom behagar.

Dessa ganska stora kornbodar, säger han, äro til en del upbyggde af rudera efter Diocletiani badstugor af Påfwe Gregorius den Trettonde, år 1555. Sedermera har P. Paulus den Femte ansenligt utwidgat dem. Detta skönjes af två inscriptioner, som äro utbogne främst på bygnaden, och innehålla eljest intet märkvärdigt, utom en af de grofwaste och skamlöfaste osanningar, som wi råtnu skole få se. Dessa Magasiner äro 355 fot långa, och 40 i bredden. De kallas publica sådesbodar, men utan minsta stän af sanning; emedan de äro i hellska werket Påfwens egna privata förråds-hus, och såsom et Peru, et Potosi, med et ord, en ganska ymnig gullgrufwa för Romerske Påfwarne i gemen. Men detta behöfwer någon närmare förklaring.

Där är en fastställd lag, hvarigenom inbyggarna i hele Kyrko-staten (undantagande någre få uppstäder, som funnet medel at bibehålla sina gamla privilegier) äro förbudne, wid hårdaste straf, at sälja sin spannemål åt någon enskild köpman, ehodet vara må. I det stället äro de förbundne at inlefwerera altsammans, och det för hälften af inwärdet, til Påfwens Commissarier, hwilke sedan aldrig församma at utsälja det til dubbelt pris. Och emedan

emedan ingen där i landet bakar sitt eget bröd, så antager Apostoliske kammaren et wist antal bagare, som allena hafwa tillstånd at sälja denna nödtorft. Nu äro desse bagare, igenom samma stadgå, pligtige at köpa sin spannemål af bemålte Commissarier allena, och det til et wist pris, samt at göra sitt bröd af en wiss bestaffenhet och wigt, och detta pris är alltid dubbelt emot första inköpet.

Men det är intet allt. Bagarne äro skyldige at wid hwart års början, taga lika mycket spannemål för det ingångne, än fört de hafwa en god del qwar af nästförflutne års förråd. Det är sant, af utwärtens stän til råttwisa, återtager kammaren den gamle spannemålen i sina uplags-bodar; men i hellska werket, med upsat at desto kraftigare betunga de stackars bagarne: ty det består dem intet mer än fem gylde för samma mål, som kostat dem tio.

Nu torde någon tänka, at desse omänsklike blodiglar lära stadna därwid, och låta njota sig med en så omättelig winst. Men långt därifrån. De obarmhärtige förwaltarne sälja åter ut den spannemål för tio, som de köpt för fem gylde, sedan de upblandat honom med ny. Til allt detta kommer, at det mål, hwarmed de sälja, är alltid en femtedel mindre drygt, än det som de bruka wid inköpet.

Man kan lätt föreställa sig, hwad nödwändig påföljden måste blifwa af et så skriande betryck, och et så ohördt Monopolium. Hela bördan faller til slut på det arma folket. Som bagarne, om de skola hafwa kanske sin tarfveligaste utkomst, äro

öundwifeligen nödsakade, at göra sit bröd mycket lättare och sämre, än efter den förordnade Laran, så blifwa torftiga hushåll därigenom försatte i största nöd. Fördenstul är intet under, om et så grufweligen beträngt folk ofta ropar högt och öfwerlydt emot sine tyranner, samt af hunger och elände drifwes til uppenbar reshing och uplopp, hwilket då ock då händer i denna stad. Därpå hade wi nyligen et exempel: Som Påfwen kom tågandes i offentlig begångelse igenom Staden, och ända framåt utdelte sin tomt wälsignelse at de fattige Underfätarne, i stället för at annama den samma med wanlig wördnad, omringade de hans wagn, och ropade med hög röst: **Bröd, Heligste Fader, bröd!** bröd är det som wi behöfwe. *Beatissimo Padre, pagnotte grosse, pagnotte grosse.* Så lydde deras egna ord.

En annan så bedröflig som naturlig påfölgd af detta wederskyggeliga förtryck är, at de fleste Herremän och gårdsägare på landet, hwilkas reddbaraste infomst består i spannemål, hafwa där af yttersta olägenhet; bönder och jordbrukare flytta bort til andra orter; landsbygden ligger öde och obrukad; och dymedelt är större delen af Ryno-Staten bragt til uselhet, til en öhyggelig och ångslig ödesmark. Öfwer hela werlden äro underfätare willige at draga en proportionerlig lott af de bördor, som dem påläggas, til Regeringens underföd och bestånd; men det borde aldrig wäntas af dem, at de tåligen skulle låta sig all must och mårg utfogas, för at föda årelystnaden, högmodet och wällusten hos en
hop

hop gråshoppor, som hafwa alsintet samwete, utan upfråta dem in til hetswa benen.

At lita detta stycket: denna omänskliga Magasins-inrättningen hafwa de stäckars Romarne at tacka den namnkunniga Donna Olympia för, som war Påfwen Innocentii den Tiondes Swägerka, och i sin tid måtte wäl kallas hela den Catholiska werldens endaste och yppersta herffarinnan. Denna tyranniska qwinnan, säger jag, war rätt uphöfwet och anläggertan til detta wederskyggeliga Monopolium; medelt hwilket mången Påfwe flägt uplyst sig ur stoftet til största rikedom och höghet, i synnerhet Pamphiliska huser. Påfwen Innocentii den Elftes Broderson, Don Ibio Odescalchi, som hade styrelsen öfwer dessa almånnas kornbodor under Farbroderns hela Påfweedome, weste bättre än någon af des förerådare, huru omätteligen indrägtig denna hyslan war: in det omtalas här som en werlds-kunnig sanning, at under samma tid fant han medel och utwägar, at samla en förmögenhet af intet mindre än två millioner Romerska gyllen, som han satte ut på god och säker ränta.

Efter nu hela denna berättelsen är öwederstågelig, huru stamöst osanne måste icke inscriptionerna på Magasins-fronten förekomma hwar och en, som wet huru därmed hushållas. Påfwen Gregorius den Trettonde säger i sin inscription, at han låtet upfatta denna bygnad, *adversus Annonæ difficultatem subsidia præparans.* Och Paulus den Femte lägger därtill, i nästa inscription: *Adversus*
E 3 Majo-

Majores Annonæ difficultates Majora subsidia preparans, det är: At förse undersåtarne med bröfödan i hårda år, och at skaffa dem tillräckelig swannemål under största brist. Wore där allenast minsta lemning af blygsel hos desse wärdige Christi Ståthållare, så skulle de låta bortstrapa en så lögnagtig stenstul.

Olyksaliga land, där den selfrådige Stråanden håller all ting under sit laglösa twång! olyksaliga folk, där alla må illa, på det någre så skola må wäl! där den fattiga menigheten får betala sin knappa föda lika dyrt i goda och onda år! hwad gagnar den rikaste årswärt, och de största Magasin-ner, när den ena människjan uphänger brödforgen så högt för den andra?

S. U. W.

Tankar, dragne ur Herr Commerce Rådet och Riddaren Nordencranzes bok, rörande Handels- och Hushåls-hemligheter.

Jag bör nämna förut, at desse blifwet i mina läro-år hoprassade. Mit ändamål war den tiden, at göra et utdrag, mera för egen beqwämlichkeit och bättre minne, än at hebra Författaren, som likwäl förtjenar all heder, såsom en stor föregångare för resten af wåre tänkande hushållare. Om wår ungdom wil tro mig, så är detta utdrag likasom et förråds-hus för dem, hwarifrån de kunna hem-

ta

ta många goda materialier. Jag kommer nu bus på saken, och börjar utan alraringaste intråde.

Jordom hade Genua 40000 silkes-arbetare: Wisby hade sin egen styrelse, tak af koppar, marmorhus och förgylta fensterramar. Gustaf Adolph for til Tyskland med 200 Skepp. Flamänningar höllo frimarknader, hade ingen tull, och mädde wäl. Ungeland sålde sin ull, och köpte klåde ånda til år 1400. Samma tid upfann en Flamänning konsten, at salta och packa sill. År 1500 såg man ofta i Antwerpen 2500 fartyg lastade. Hollands upkomst är 100000 Familier från Nederländerne och Antwerpens belägring, at förtiga Huguenotter ic. Twång i handel duger ej: han måste fly för twång. Hollands hårlighet började år 1520. Frankrikes handel anlade Colbert. Adeln tillåtes at handla. Förslagsmakare til handel upmuntras.

2. Utrikes handels förmåner omtalas, s. 46. Tufsende manufactur-arbetare båta mer för Riket, än 4 til 5000 åkerbrukare. Köpman kan taga förlust, och Nationen likwäl winna, s. 48. Holland och Ungland är et handels-centrum för Europa, s. 51. Henric den Sjunde hade 18 millioner sterling. Holland och Ungland indrager helre Spaniens guld med sit arbete, än för intet. Penningar kunna vara skadelige åswen för publicum, s. 52. Uti egen åsvel och konfirärer består et Rikes styrka. Förmuget pengar är samma för Staten, som förmuget mat för magen.

Quam male consultum rebus communibus

Portio si major Ditis haberet opes?

Kunna wål förmånge handlande gifwas i en Nation? Ingalunda, om de drifwa utrikes handel rätt.

3. Som Civil-inrättningen och regeringen är, sådant är ock folket. Penningar på fiskbotten äro samma för Staten som stelnad blod i kroppen. Pengar äro skadelige, när de ej användas til winst, s. 68. Holländarens handel florerar i krig. Swarföre äro fastigheter så dyra i Sverge? För osäkerheten at sticka pengar i Contoiver. Söndring af capitalerne i Köpmans-husen har skadat wår handel mer än krig. Reductionen gjorde, at penningar stufkos i handeln, för godsens osäkerhet. Handel dör icke, därföre går han til utlänning, om Swenske handlande sela. Silwäckeliga waror kunna ej skaffas ur första handen, om så rike köpmän finnas. England säljer i Africa 70000 stycken kläden: har därifrån ofta transporterat 20000 slafwar til Americas plantationer, hwilke England ock kläder. Englands wårde har efter fallande wäntor stigit från 72 til 252 millioner pund. Holland har köpmän i rådet, för handels-tractater, frigs- och stats-saker: emedan desse rest wida. Handel florerar, där penningar finnas: Manufacturer draga penningar in; därföre bör en köpman befordra Manufacturer.

4. Sveriges in- och utgående årliga handel är 10 millioner Riksdaler. Provision til Commissionärer

niärer 2 pro cent gör på 50 år en lika summa. England och Holland ha småständerne hwar sin särskilde handel, at drifwa. Wäre gripa efter alt med liten magt. Handtwerkare borde ej förspilla något ögneblik med marknader. Förlägg Handtwerkare, och köp up af dem för bästa köp; så blir du rik. Genom särskildt näring, och tidens agtning, arbeta 1000 mer än 2000.

5. En köpman kan underhålla 200 skeps-arbetare, 400 båtsmän, 3000 fattiga spinnerstör och Manufactur-arbetare, gifwa 2 tunnor guld i tull, upköpa landets afwel rundt omkring, utsälja på dyra ste marknader, upköpa rudimaterier, upmuntra studier, draga in stora pengar; biffa publicum, gifwa goda råd. En köpman, som öfwergerwer handelen, sedan han blifwet adlad, gör sig öwärdig sit adelskap, eller är han utan förtjenst uphögd.

6. stort fel hos oss, at landrafweln är mest i öfverståndiga händer. Skilnad är mellan naturlig och artificiel egendom, som ull och kläden; mellan naturlig och artificiel afwel, som smör och peppar för Holländaren, s. 165. Climatet har mycket at säga. Swätt climat blir ullen fön, lin och hampa i kallt, silke i warmt. Om hwar hel gård födde och stötte rätt 30 får, hade wi 60 tunnor guld af ull i det noigesta, s. 169, och 48 millioner, om hon bleswe fabricerad, årligen. I Sverige consumeras för 70000 Dal. papper.

7. Ju flera närings-medel, ju mera folk, s. 176. Landet må wara fett eller mager. Ju mera folk och kreatur, des fruktbarare blir landet: såsom omkring

fring städerna. Därföre är städers anläggning afwen för landtbruket nyttig. Litet folk gör större dyrhet ofta, än en myckenhet: bewis gifwer Slutet af Carl den Ellostes och Tolfstes regering. Ju flera händer, ju större afwel. Hwarföre slår Holländaren sina Capitaler til handeln? Ty han har intet land at sticka dem uti, intet hof at lysa uti, ingen ärolystnad, som fodrar utgifter. Likå Genua, Hamburg &c. De som endast speculera på handel, måtte få sig des hemligheter bekante. Marchands de France äro skadelige, Hamburgske Gelarten likå, Holländske Advocater afwen: ty de sednare gifva pengar til sig, och de förste från sig, bågge från handeln. Hwar och en bör hedras, efter den nytta han tillkyndar Riket.

9. Frimästerskap äro nyttige, för den täflan, som uppkommer emellan mästare. Desutan utmånglas en gefäll af Frimästare, då han skal bli sin egen. Lärögässar böra ej ha kläder och föda, utan wis betalning efter arbetet, då både nöd och winst upmuntrar dem til upmärksamhet och flit. Skräns ändamål äro egenlyttige, frimästare gagna det almäna. Aldermannen må ej uddela gefäller efter behag. Gefäller, som rest i Holland, England och Frankerike, böra ha frihets-år. Skrän påstå 1) at underwising erhålles bäst genom twång. 2) At arbetet dyrkas, om så gefäller så blifwa hos hwar mästare. 3) At gefäller så ej resa i Tyskland, om från affaffas. 4) At statdragande mästare präjudiceras. De förläggas därmed, at 1) bättre arbete göres utom från, som i Holland. 2) Mästaren

staren, må arbeta self, hwilket ej sker i från: ju flera händer, ju bättre pris. 3) Låt dem resa i Holland, at lära det som duger. 4) Den bör ej lidas, som lefwer endast med andras skada; nämligen deras, som måste köpa arbetet dyrare. Gel i Handwerkare-ämbeten: 1) At förlagsmän och afnemare sela. 2) At Handwerkare nödgas idka särskilde handwerk. 3) At affättning ej kan göras utomlands. 4) Fri disposition öfwer landmans afwel hos landman self är stridande med almäna interesset. Landman kan förtjena lika med stallor och säd, som med ull och lin; men Riket och en Manufacturist olika. 5) At intet twång göres på arbetsämne, eller wal uti professioner. Umat är, göra kostbara kläder, annat brämma tjära. Holland låter revidera förtjensten af hwar arbets-stat. 6) At för många tillåtas bli tawande lemningar. Twång är här bättre än slathet. 7) Et oordentligt lefwerne. 8) De många lätthelgedar och frimåndagar.

Hwad en mästare förstår utom sin profession, är föga nyttigt för publicum: ty han sprider sig därmed. Myckenhet af folk är skadelig, därest de icke blifwa wäl brukade, d. å. 1) i de nyttigaste ämbeten. 2) Under förlagsmän. 3) Utan tidspillan. 4) För lindrig föda. 5) Utan inbilliga tankar om sig. Skadeligt är ock, at mästare hålla gefäller i sit eget hus med mat och twätt. Om gefäller lönas knapt, nödgas de arbeta flitigt och wara sparsame. Sjuklingar underhållas af en besparings-cassa.

10. Det borgeliga väsendet förbättrar och förädlar all afvel, som landet afstrar: gör artificiell egendom af naturlig. Med konst göres werlden många gånger dyrare än hon är. Där ingen uppighet är, finnas inga Manufacturer, utan fattigdom, s. 215. Utom Manufacturer uppehåls icke en fjerdedel så många, som annars finnas i et rike. Ungeland är witne nog. 1) Et mäktigt rike föder mycket folk. 2) Har många handteringar. 3) Hwaribland Manufacturer äro de förnämste. 4) Utom hwilka handel ej kan florerä. 5) Och hwarfen publicque eller private inkomster stiga högt. En wunnen bataille kostar mer, och indrager mindre än en god Manufactur. Det förre rörer sinnen mera, och gör buller. Mången segrar och blir fattig: ty penningen dras ändoch ur landet, och andre handteringar stadna af penninge-brist: ja restantier af stadt upkomma. Ungeland köper inomlands allt tillbehör i krig, fast det kostade dubbelt mer hemma. Iwa tredjedelar böra roulera i handel, en tredjedel ärligen upbringas i taror, allenast de qwarblifwa i Riket. Om en Domare bör agta en människas lif, bör ju en Riksdagsman agta Regements-troppens lif, d. å. Manufacturer och penningerrörelsen inom Riket. Det är ju största synd, at bringa många tusende människor i fattigdom. Om utländningen kläder oss, så föde wi ju utländningen, både den som wäfwer och planterar lin, och föder får. Holländska Staten räknar sin inkomst til 40 gyllen af hwar fattig arbetare, änsfont han ingen ting tyckes betala: ty tull och accis utgör summan.

summan. Manufacturer fodra 10 stöpp mot 1, där allt köpes förärdigat. Ty rydimaterien tar tio gånger så mycket rum, som klädet. Hwad folk sysslosättas icke därigenom, båtsmän, stöpsbyggare, repflagare ic. Holland köper hampa, lin, tjära, beck, träwerke, järn, ull, spanmål; och har ändoch i sine onde hamnar flera stöpp än något Rike. Således göra hamnar och naturliga effecter ingen handel, utan konst gör handel florerande. Mycket folk i et litet och dyrt land nödgas arbeta och spara; sälja sit arbete och köpa födan. Penningen måste där anlås til Manufacturer och handel: ty landet är trängt. Handel fodrar säkerhet hos private och publique, både i fodringar, och behället gods. Den na credit äger Holland. Handel besodras genom Religions frihet, en stats reputation, pragt och stora frimarknader.

(Slutet härnäst.)

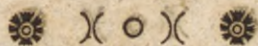
Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Svenska Ostindiska Compagniets stöpp, Fred. Adolph, utgår i desse dar, om vinden blifwer god. Wi önske de resande mera godt, än wi förstå, det är alt hwad de tarswa til en lyttlig resa! Namnen på Herrar Officianterne äro följande.

Förste

Förste Supercargo Fridric König, andre Carl Walter, tredje Joh. Abr. Grill, fjerde Gustaf Tholander. Capitaine Daniel Shjerman. Förste Styman Ievinius Nbers, andre Isaac Selle, tredje Lieutenant Herman Celsing, fjerde Carl Ulric Sjernlew. Förste Assistent Joh. Hinr. Kosh, andre Jacob Besien. Förste Lärstyman Grefwe Creus, andre Nils Almroth. Skeps-prest Emanuel Himmelberg. Skroerfältst. Carl Frid. Adler, andre Nils Werming. Skepskriswaren N. Silmerus. Boutellieren Johan Wedelin. Båtsmanen Nof Westerberg. Constat. And. Andersson. Segelmakaren Anders Sahlberg. Skwertimmerman Pehr Nilsson.

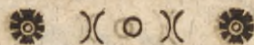
Markgången i Kronobergs-Län.

	Silfvermynt Dal.	Öre.
En tunna Kronotonde = spannemål, hälften råg och hälften korn.	= = =	8
En tunna afråds-råg.	= = = =	10
En dito korn.	= = = =	8

I Jönköpings-Län.

	Silfvermynt Dal.	Öre.
En tunna Kronotonde, hälften råg och hälften korn.	= = = =	7 16
En tunna råg.	= = = =	9
En dito korn.	= = = =	7

I Wena

I Wenersborg.

	Silfvermynt Dal.	Öre.
En tunna råg.	= = = =	8 16
En dito korn.	= = = =	7 16
En dito Kronotonde =	= = = =	8

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 14 Januarii.

Amsterdam	- 67 $\frac{1}{2}$	- -	M: f R: mt.
Hamburg	- 73 $\frac{3}{4}$	- -	M: f R: mt.

Ankomne äro Skepparne Anders Berg och Jöns Nofsson Berg ifrån Friedrichshall med last.

Utgångne äro Skepparne William Spicer til Hull, Arfwid Lidberg til Berwick med järn och bräder, Eric Grönberg och Johan Peter Windelius til Hamburg med sill.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 1 til den 15 dennes födde 1 Goffe- och 2 Glickobarn: Döde Prestmannen Herr Nicol. Lind, af hetsig feber, och Besökaren Lingbergs Enka, samt et barn.

I Lyska Församlingen dödt 1 barn.

I Kronhus-Församlingen wigde Handlangaren Jonas Stam och Enkan Edla Ström, Soldaten wid Hessensteinska Regimentet Fred. Culin, och des Fäste-

Gästepwinna Stina Maja Götherström: Döde
Enfan N. Holm, 60 år gammal, af långsam
sjuksdem, Soldaten Torsten Dahlbeck, 55 år gam-
mal, af flack-feber, Hustru Ebba Lisa Wettergren,
33 år gammal, af lungfor, och i barn af slag.

Rundgörelser.

Hos Herr Joh. Frid. Sponseger finnes åter något
förråd, af det förut hafda goda hwete-mjölet, som
i halftwa tunnor och enkla lispund kan fås. På
samma ställe gifwas ock alla sorter af utländska trä-
gards-frön efter Catalogue.

Goda och friska Citroner finnas hos Handels-
mannen Herr Åberg.

Sadelmakaren Schulmeyer, boende på Kongs-
gatan, utbjuder sin gård, och wil sjelf utlåta sig
om priset för köpare.

Tredje årgången af de bekante Rön uti land-
hushållningen utkommer med första, och erhålles
hårom närmare underrättelse hos Herr Stadsfisca-
len Mangren.

På Torsdag upføres den så kallade Bilägers-
musikken, tillika med en solo på Violin och Flute-
traversiere.

Wid slutet af nästa weckan utkommer Registret
öfwer ämnen i Magasinet för år 1760. Namnen
af samtelige Författarne, tillika med Herrar Prä-
mumeranterne, torde ock medfölja.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 24 Januarii 1761.

Lärda Nyheter *.

De lärde Herrar, hwilke sammandraget det Dan-
ska Magasinet, hafwa wist, at de äro mycket
granlaga uti sina historiska berättelser, hwarföre de
ock, då de uti des tredje bind, s. 14, nämnt om en
wis flägte-bok, som man hållet före wara samman-
skrefwen af den lärda Fru Sophia Brahe, den be-
kante Herr Lycho Brahes Systers, sig utlåtet, at
hon ägt en sådan flägte-bok i manuscrypt, utan at
gifwa tillkänna, at hon den samma sammandraget.
Af denna bok finnas ärskilliga copier så wäl i Swe-
rige, som i Dannemark, men et exemplar, som af
Herr Öfwerste-lieutenanten och Riddaren Trolle blif-
wet skänkt til Academie-Bibliotheket i Lund, sy-
nes aldeles wara Originalet, och har Fru Sophia
Brahe med egen hand fram i boken anteknat föl-
jande: D Denne

* En förnäm Herre, som ej mindre gynnur studier och
deras idkare, än besitter sjelf alt, hwad til witterhet
hörer, har insändt estersöljande.